

Από Χο

Μέρα παρά μέρα

Η ΛΕΜΕΣΟΣ

ΚΙ' ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ

Νωχελική, λιόλουστη, στα γαλάζια και στα πράσινα ντυμένη, απολαμβάνει ή Λεμεσός τις θαυμάσιες φθινοπωρινές της λιακάδες. Οι άνθρωποι πηγαίνουν στις δουλιές τους, τα βράδια που και που φιλικές συναναστροφές. Φαινομενικά όλα είναι ήσυχια γαλήνια, σε μια περίοδο σχετικής έσωτερικής ήρεμίας. Ωστόσο, μόλις κάνεις μια νύξη σε οποιοδήποτε Λεμεσιανό, θ' αντιληφθείς τον κρυφό φόβο που τον βασανίζει.

— Οι βάσεις! Τόσο καιρό το παίρναμε στ' άστεϊα! Νοικιάζαμε τα σπίτια μας στους έγγλέζους δουλεύαμε, κοντά τους, παίρναμε τα χρήματά τους, ζούσαμε μαζί τους (και ζούμε) φιλικά και συχνά αγαπημένα. Λέγαμε, τι κι' αν βρίσκονται εκεί, δυο θέματα από την πόλη μας οι βάσεις, μιὰ και κίνδυνος δεν υπάρχει... Να όμως τώρα που υπάρχει ο κίνδυνος!

— Κάθε βράδυ δεν κοιμόμαστε από τα αεροπλάνα που πηγαυνοέρχονται. Λές να κατευθύνονται προς τον 'Ισραήλ;

— Άλλοίμονο μας αν χρησιμοποιηθούν οι άγγλικές βάσεις για τον μεσανατολικό πόλεμο. 'Η πόλη μας διατρέχει άμεσο κίνδυνο.

Μιὰ τέτια ήλιόλουστη Κυριακή, θυμάμαι, σαν και την προχθεσινή, είχε γίνει πριν από έννέα χρόνια ή μεγάλη Πορεία Ειρήνης από τις βάσεις τής 'Επισκοπής ως τή Λεμεσό. 'Ιστορική έμεινε στα χρονικά τής Κύπρου εκείνη ή Πορεία, με τις δεκάδες χιλιάδες ένθουσιώδεις νέους, που άπαιτούσαν τήν άμεση κατάργηση τών βάσεων.

Ωστόσο, οι βάσεις δεν καταργήθηκαν κι' ή ζωή συνεχιζόταν. Τα έντονα έσωτερικά προβλήματα άποσπούσαν τήν προσοχή μας και στα σύντομα ξεσπάσματα κεφιού τής ευθυμής Λεμεσοῦ συμμετείχαν με προθυμία κι' ήσαν εύπρόσδεκτοι κι' οι "Άγγλοι στρατιώτες τών βάσεων.

Και να που τώρα εκείνος ο φόβος πάει να γίνει ή πιο φοβερή πραγματικότητα. Να που ο πευκοφυτευμένος λόφος του Κουρίου, αφιερωμένος παλιά στη λατρεία του θεοῦ τής μουσικής, του ήλιου και του θεάτρου, πάει σήμερα να γίνει ή έστία και ο στόχος ένός πολέμου έναντίον φίλων γειτόνων μας.

Να που ή όμορφη μας ή Λεμεσός, σύμβολο, τής άνεμελιάς και του γλεντιού έχει πάνω από το κεφάλι της τήν άπειλή του θανάτου.

Νωχελική, ήλιόλουστη, ξαπλωμένη πλάϊ στη γαλάζια της θάλασσα ή Λεμεσός, λές και απολαμβάνει τήν ζωή μ' όλες της τις αισθήσεις. Ένα όμως έξασκημένο αυτί, αν άφουγκρασθεί καλά θ' άκούσει τήν καρδιά τής Λεμεσοῦ τήν καρδιά τής Κύπρου να κτυπά άκανόνιστα από άγωγία. Ένα καλά έξασκημένο αυτί θ' άκούσει τή φωνή του λαοῦ μας να φωνάζει:

«Οι Βρεττανικές βάσεις δεν παύουν ν' άποτελοῦν ένα κομμάτι τής βασανισμένης μας γής. Δεν θα επιτρέψουμε να χρησιμοποιηθούν έναντίον κανενός, από κανένα!»

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ